Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS DOM (andra avdelningen)

den 29 januari 2014*

”Dumpning — Import av vissa sömlösa rör av järn eller stål med ursprung i Kina — Fastställande av en risk för skada — Artiklarna 3.9 och 9.4 i förordning (EG) nr 384/96 (nu artiklarna 3.9 och 9.4 i förordning (EG) nr 1225/2009)”

I mål T-528/09,

Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd, Huang Shi (Kina), företrätt av F. Carlin, barrister, advokaten Q. Azau, A. MacGregor, solicitor, och advokaten N. Niejahr,

sökande,

mot

Europeiska unionens råd, företrätt av J.-P. Hix och B. Driessen, båda i egenskap av ombud, biträdda av B. O’Connor, solicitor,

svarande,

med stöd av

Europeiska kommissionen, inledningsvis företrädd av H. van Vliet och M. França, därefter av M. França och J.-F. Brakeland, samtliga i egenskap av ombud, biträdda av advokaten R. Bierwagen,

och av

ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s., Ostrava-Kunčice (Republiken Tjeckien),

ArcelorMittal Tubular Products Roman SA, Roman (Rumänien),

Benteler Stahl/Rohr GmbH, Paderborn (Tyskland),

Ovako Tube & Ring AB, Hofors (Sverige),

Rohrwerk Maxhütte GmbH, Sulzbach-Rosenberg (Tyskland),

Dalmine SpA, Dalmine (Italien),

Silcotub SA, Zalău (Rumänien),

TMK-Artrom SA, Slatina (Rumänien),

* Rättegångsspråk: engelska.

Tubos Reunidos SA, Amurrio (Spanien),

Vallourec Mannesmann Oil & Gas France, Aulnoye-Aymeries (Frankrike),

V & M France, Boulogne-Billancourt (Frankrike),

V & M Deutschland GmbH, Düsseldorf (Tyskland),

Voestalpine Tubulars GmbH, Linz (Österrike),

Železiarne Podbrezová a.s., Podbrezová (Slovakien),

företrädda av advokaterna G. Berrisch och G. Wolf samt N. Chesaites, barrister,

intervenienter,

angående en talan om ogiltigförklaring av rådets förordning (EG) nr 926/2009 av den 24 september 2009 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av vissa sömlösa rör av järn eller stål med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 262, s. 19),

meddelar

TRIBUNALEN (andra avdelningen)

sammansatt av ordföranden N. J. Forwood samt domarna F. Dehousse (referent) och J. Schwarcz,

justitiesekreterare: handläggaren S. Spyropoulos,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 17 april 2013,

följande

Dom

Bakgrunden till tvisten

1 Med anledning av ett klagomål från Defence Committee of the Seamless Steel Tubes Industry of the European Union offentliggjorde Europeiska gemenskapernas kommission den 9 juli 2008 ett tillkännagivande om inledande av ett antidumpningsförfarande beträffande import av vissa sömlösa rör av järn eller stål med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT C 174, s. 7).

2 I punkt 2 i tillkännagivandet definierades produkten enligt följande:

”Den produkt som enligt klagomålet dumpas är vissa sömlösa rör av järn eller stål med runt tvärsnitt, en ytterdiameter på högst 406,4 mm, ett motsvarande kolvärde (carbon equivalent value, CEV) på högst 0,86 enligt formler och kemiska analyser från International Institute of Welding (IIW) samt med ursprung i [Kina], som vanligtvis klassificeras enligt KN-nummer ex73041100, ex73041910, ex73041930, ex73042200, ex73042300, ex73042400, ex73042910, ex73042930, ex73043180, ex73043958, ex73043992, ex73043993, ex73045189, ex73045992 och ex73045993. Dessa KN-nummer nämns endast upplysningsvis.”

3 Kommissionen beslutade – enligt artikel 17 i rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EGT L 56, 1996, s. 1), i dess ändrade lydelse (nedan kallad grundförordningen) (som ersatts av rådets förordning (EG) nr 1225/2009 av den 30 november 2009 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EUT L 343, s. 51, rättelse i EUT L 7, 2010, s. 22)) – att begränsa sin undersökning till ett urval. För detta ändamål valde kommissionen ut fyra kinesiska exporterande producenter som tillsammans stod för 70 procent av den sammanlagda exportvolymen för den berörda produkten till Europeiska unionen under undersökningsperioden. Bland dessa producerande exportörer fanns sökanden, Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd, och en närstående producent som tillhör samma koncern.

4 Den 23 juli 2008 ingav både sökanden och den närstående producenten en ansökan om, i första hand, status som företag som verkar i en marknadsekonomi (nedan kallad marknadsekonomisk status) i enlighet med artikel 2.7 b och c i grundförordningen (nu artikel 2.7 b och c i förordning nr 1225/2009) och, i andra hand, om individuell behandling i enlighet med artikel 9.5 i grundförordningen (nu artikel 9.5 i förordning nr 1225/2009).

5 Den 6 februari 2009 skickade kommissionen ett informationsmeddelande till sökanden och den närstående producenten innehållande de viktigaste omständigheterna och övervägandena på grundval av vilka kommissionen avsåg att avslå ansökan om marknadsekonomisk status. I informationsmeddelandet slog kommissionen fast att det första och det tredje kriteriet i artikel 2.7 c i grundförordningen inte var uppfyllda.

6 Den 16 februari 2009 inkom sökanden med sina synpunkter till kommissionen angående informationsmeddelandet av den 6 februari 2009.

7 Kommissionen antog den 7 april 2009 förordning (EG) nr 289/2009 om införande av en preliminär antidumpningstull på import av vissa sömlösa rör av järn eller stål med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 94, s. 48) (nedan kallad förordningen om preliminär tull).

8 Enligt skäl 13 i förordningen om preliminär tull omfattade undersökningen av dumpning och skada perioden från och med den 1 juli 2007 till och med den 30 juni 2008 (nedan kallad undersökningsperioden). Undersökningen av tendenser som är av betydelse för bedömningen av skada omfattade perioden från och med den 1 januari 2005 till och med undersökningsperiodens slut (nedan kallad skadeundersökningsperioden).

9 I skäl 14 i förordningen om preliminär tull angav kommissionen att när det gäller den berörda produkten hade undersökningen endast kunnat visa att ”tre av dessa KN-nummer inte avser den berörda produkten, nämligen ex73041100, ex73042200 och ex73042400, och att fem andra KN-nummer saknades, nämligen ex73043120, ex73043910, ex73043952, ex73045181 och ex73045910”.

10 I skälen 20–32 i förordningen om preliminär tull avslog kommissionen sökandens ansökan om marknadsekonomisk status, men beviljade däremot sökanden individuell behandling.

11 I skälen 33–38 i förordningen om preliminär tull angav kommissionen att Förenta staterna hade valts som jämförbart land för beräkning av normalvärdet.

12 I skälen 53–126 i förordningen om preliminär tull konstaterade kommissionen att gemenskapsindustrin inte lidit någon skada, men slog fast att det fanns en risk för att denna industri kunde lida skada.

13 Den 8 april 2009 överlämnade kommissionen ett informationsmeddelande till sökanden innehållande de viktigaste omständigheterna och övervägandena för beräkning av dumpning och skada och på grundval av vilka de provisoriska antidumpningsåtgärderna infördes. Den 11 maj 2009 yttrade sig sökanden över detta meddelande.

14 Kommissionen skickade den 10 juli 2009 ett meddelande med slutliga uppgifter till sökanden innehållande de viktigaste omständigheterna och övervägandena på grundval av vilka kommissionen avsåg att anta slutgiltiga antidumpningsåtgärder. Den 21 juli 2009 yttrade sig sökanden över detta meddelande.

15 Den 24 september 2009 antog rådet förordning (EG) nr 926/2009 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av vissa sömlösa rör av järn eller stål med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 262, s. 19) (nedan kallad den angripna förordningen).

16 I skälen 10–17 i den angripna förordningen fastställde rådet de konstateranden som gjorts i förordningen om preliminär tull angående definitionen av den berörda produkten.

17 I skäl 18 i den angripna förordningen fastställde rådet konstaterandet i förordningen om preliminär tull att sökandens ansökan om marknadsekonomisk status skulle avslås. I skälen 19–24 i nämnda förordning, konstaterade rådet att sökanden slutligen inte uppfyllde kriterierna för att beviljas individuell behandling. Rådet framhöll särskilt att kinesiska staten, efter undersökningsperioden, hade förvärvat fler aktier i det holdingbolag som kontrollerar sökanden och därmed blivit majoritetsaktieägare (skäl 20 i denna förordning).

18 I skälen 25–27 i den angripna förordningen fastställde rådet valet av Förenta staterna som jämförbart land för beräkningen av normalvärdet.

19 I skälen 35–81 i den angripna förordningen fastställde rådet kommissionens konstaterande i förordningen om preliminär tull att gemenskapsindustrin inte lidit skada men att det fanns en risk för skada för denna industri. Vid bedömningen beaktade rådet bland annat uppgifter som avser tiden efter undersökningsperiodens slut, nämligen från juli 2008 till och med mars 2009 (nedan kallad perioden efter undersökningsperioden).

Förfarandet och parternas yrkanden

20 Sökanden har väckt förevarande talan genom ansökan som inkom till tribunalens kansli den 30 december 2009.

21 Kommissionen ansökte – genom handling som inkom till tribunalens kansli den 25 mars 2010 – om att få intervenera till stöd för rådets yrkanden. Parterna i målet motsatte sig inte denna ansökan.

22 I handling som inkom till tribunalens kansli den 6 april 2010 ansökte ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s., ArcelorMittal Tubular Products Roman SA, Benteler Stahl/Rohr GmbH, Ovako Tube & Ring AB, Rohrwerk Maxhütte GmbH, Dalmine SpA, Silcotub SA, TMK-Artrom SA, Tubos Reunidos SA, Vallourec Mannesmann Oil & Gas France, V & M France, V & M Deutschland Gmb H, Voestalpine Tubulars GmbH och Železiarne Podbrezová a.s. (de intervenerande företagen) om att få intervenera till stöd för rådets yrkanden i förevarande mål. Parterna i målet motsatte sig inte deras ansökan.

23 Ordföranden på tribunalens första avdelning biföll kommissionens interventionsansökan genom beslut av den 31 maj 2010.

24 Genom handlingar som inkom till tribunalens kansli den 21 juni, den 30 juni och den 25 augusti 2010 begärde sökanden konfidentiell behandling av vissa delar av ansökan, repliken och dupliken i förhållande till de intervenerande företagen. Dessa företag framställde inte någon invändning däremot.

25 Den 14 juli 2010 ingav kommissionen sin interventionsinlaga. Parterna i målet bereddes tillfälle att yttra sig över interventionsinlagan.

26 Ordföranden på tribunalens första avdelning biföll de intervenerande företagens interventionsansökningar genom beslut av den 31 maj 2010.

27 Genom handling som inkom till tribunalens kansli den 30 september 2010 begärde sökanden konfidentiell behandling, i förhållande till de intervenerande företagen, av vissa delar av kommissionens interventionsinlaga och av det yttrande som sökanden lämnat avseende interventionsinlagan. Dessa företag framställde inte någon invändning däremot.

28 Den 23 november 2010 ingav de intervenerande företagen sin interventionsinlaga. Parterna i målet bereddes tillfälla att yttra sig över interventionsinlagan.

29 I samband med att sammansättningen av tribunalens avdelningar ändrades, förordnades referenten att tjänstgöra på andra avdelningen, varför målet tilldelades denna avdelning.

30 I beslut av den 16 maj 2011 vilandeförklarade ordföranden på tribunalens andra avdelning målet till dess att domstolen meddelar dom i mål C-337/09 P, rådet mot Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group.

31 Den 22 maj 2012 begärde sökanden att förfarandet skulle återupptas och att förevarande mål skulle behandlas med förtur.

32 Den 19 juli 2012 meddelade domstolen dom i mål C-337/09 P, rådet mot Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group. Förfarandet återupptogs således detta datum.

33 På grundval av referentens rapport beslutade tribunalen (andra avdelningen) att inleda det muntliga förfarandet och anmodade parterna, såsom en åtgärd för processledning i enlighet med artikel 64 i tribunalens rättegångsregler, att besvara skriftliga frågor och inge vissa handlingar. Parterna efterkom anmodan inom utsatt frist.

34 Parterna utvecklade sin talan och svarade på tribunalens frågor vid förhandlingen den 17 april 2013.

35 Sökanden har yrkat att tribunalen ska

— ogiltigförklara den angripna förordningen i den del antidumpningstull påförs avseende sökandens export och det fastställs att de preliminära antidumpningstullarna på denna export ska erläggas,

— alternativt ogiltigförklara den angripna förordningen i den del det föreskrivs att de provisoriska tullar som åvilar sökanden ska erläggas,

— förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna,

— förplikta intervenienterna att bära sina egna rättegångskostnader.

36 Rådet har yrkat att tribunalen ska

— ogilla talan,

— förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

37 Kommissionen har yrkat att tribunalen ska ogilla talan.

38 De intervenerande företagen har yrkat att tribunalen ska

— ogilla talan,

— förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

Rättslig bedömning

Avgränsning av föremålet för talan

39 De intervenerande företagen har – utan att framställa någon invändning om rättegångshinder i målet, vilket de bekräftade under förhandlingen – framhållit att sökanden yrkat att den angripna förordningen ska ogiltigförklaras i den del antidumpningstull påförs avseende ”sökandens export”. Sökanden kan emellertid, enligt dessa företag, med framgång endast yrka ogiltigförklaring av den angripna förordningen i den del antidumpningstull påförs avseende produkter som sökanden tillverkar.

40 Vid förhandlingen preciserade sökanden att dess yrkande ska förstås på det sätt som angetts av de intervenerande företagen, vilket antecknades av tribunalen i protokollet.

41 Utan att det påverkar de skyldigheter som kan följa av artikel 266 FEUF för det fall förordningen ogiltigförklaras av skäl som rör den angripna förordningen i vidsträcktare mening, ska sökandens yrkande således förstås så, att tribunalen ska ogiltigförklara den angripna förordningen i den del antidumpningstull påförs avseende export av de produkter som sökanden tillverkar och det fastställs att sökanden ska erlägga den provisoriska tull som införs beträffande denna export.

Prövning i sak

42 Sökanden har åberopat tre grunder till stöd för sin talan. I den första grunden har det gjorts gällande att rådet gjort en uppenbart oriktig bedömning när det gäller definitionen av den berörda produkten. Den andra grunden avser ett åsidosättande av artikel 9.5 i grundförordningen. Den tredje grunden avser ett åsidosättande av artiklarna 3.9, 9.4 och 10.2 i grundförordningen.

43 Tribunalen finner det lämpligt att först pröva den tredje grunden som anförts av sökanden.

44 Den tredje grunden består i huvudsak av två delar. Den första delen avser ett åsidosättande av artiklarna 3.9 och 9.4 i grundförordningen. Den andra delen, som anförts alternativt, vilket sökanden bekräftade under förhandlingen, avser ett åsidosättande av artikel 10.2 i grundförordningen.

45 Tribunalen ska således börja med att pröva den första delen av den tredje grunden.

46 Sökanden har hävdat att fastställandet av en risk för skada grundar sig på högre beviskrav än det som gäller för väsentlig skada. Enligt sökanden medgav kommissionen detta förhållande i det mål som avgjordes genom förstainstansrättens dom av den 20 juni 2001 i mål T-188/99, Euroalliages mot kommissionen (REG 2001, s. II-1757). Enligt sökanden stöder de få fall som rådet nämner i sina inlagor denna slutsats. I förevarande fall har institutionerna inte uppfyllt de höga beviskrav som ställs.

De har inte heller tagit nödvändig hänsyn till uppgifter som avser tiden efter undersökningsperioden. Sökanden har särskilt kritiserat rådets slutsatser att gemenskapsindustrin befann sig i en sårbar situation i slutet av undersökningsperioden och att ny dumpad import var nära förestående.

47 Rådet har bestritt sökandens redogörelse av de argument som kommissionen framställde i det mål som avgjordes genom domen i det ovan i punkt 46 nämnda målet Euroalliages mot kommissionen. Rådet har dessutom framhållit att institutionerna redan har vidtagit åtgärder på grundval av en risk för skada. Det finns inte någon omständighet som talar för att beviskravet skulle vara högre när det gäller en risk för skada än när det gäller väsentlig skada. Rådet har även uppgett sig ha på ett korrekt sätt beaktat uppgifter som avser tiden efter undersökningsperioden. Rådet har slutligen bestritt sökandens argument angående det förhållandet att gemenskapsindustrin skulle ha befunnit sig i en sårbar situation i slutet av undersökningsperioden och att ny dumpad import var nära förestående.

48 Kommissionen har framhållit att den var särskilt noggrann vid fastställandet av en risk för skada i förevarande fall, eftersom uppgifter avseende tiden efter undersökningsperioden beaktades, vilket normalt inte är fallet.

49 Tribunalen gör följande bedömning. I artikel 9.4 i grundförordningen föreskrivs att en antidumpningstull ska införas om det av de faktiska omständigheter som slutgiltigt konstateras framgår att det bland annat föreligger en skada. Enligt artikel 3.1 i grundförordningen ”ska, om inte annat anges, begreppet skada avse väsentlig ’skada’ för gemenskapsindustrin, risk för väsentlig skada för gemenskapsindustrin eller avsevärd försening av etablerandet av sådan industri”.

50 I artikel 3.9 i grundförordningen definieras risk för väsentlig skada på följande sätt:

”Fastställande av risk för väsentlig skada ska grundas på fakta och inte endast på påståenden, förmodanden eller avlägsna möjligheter. Den förändring i förhållanden som skulle kunna skapa en situation där dumpning skulle vålla skada måste klart kunna förutses och vara nära förestående.

Vid en prövning av om det finns risk för väsentlig skada ska bland annat följande faktorer beaktas:

a) En betydande ökningstakt för dumpad import till gemenskapsmarknaden vilket tyder på att en starkt ökad import är sannolik.

b) Tillräcklig fritt tillgänglig kapacitet hos exportören eller en omedelbart förestående betydande ökning av denna kapacitet som innebär sannolikhet för en starkt ökad dumpad export till gemenskapen, med hänsyn tagen till förekomsten av andra exportmarknader som skulle kunna ta emot ytterligare export.

c) Huruvida importen sker till priser som väsentligen skulle kunna sänka priser eller förhindra prisökningar som annars skulle ha ägt rum och som sannolikt skulle öka efterfrågan på ytterligare import.

d) Lagerhållningen av den undersökta produkten.

Ingen av de faktorer som anges ovan kan i sig vara avgörande men de undersökta faktorerna måste sammantagna leda till slutsatsen att ytterligare dumpad export är nära förestående och att väsentlig skada kommer att uppstå om inte skyddsåtgärder vidtas.”

51 I förevarande fall konstaterade rådet att gemenskapsindustrin inte vållats någon väsentlig skada under undersökningsperioden, även om den befann sig i en sårbar situation i slutet av denna period.

52 Efter att ha slagit fast att gemenskapsindustrin inte vållats någon väsentlig skada under undersökningsperioden, bedömde rådet att det i förevarande fall förelåg en risk för skada.

53 Det ska inledningsvis erinras om att unionsinstitutionerna, på området för den gemensamma handelspolitiken och särskilt i fråga om handelspolitiska skyddsåtgärder, förfogar över ett stort utrymme för skönsmässig bedömning med hänsyn till de komplicerade ekonomiska, politiska och juridiska situationer som de ska bedöma (domstolens dom av den 27 september 2007 i mål C-351/04, Ikea Wholesale, REG 2007, s. I-7723, punkt 40, och av den 11 februari 2010 i mål C-373/08, Hoesch Metals and Alloys, REU 2010, s. I-951, punkt 61). Det ska i detta sammanhang anmärkas att prövningen av om det föreligger en risk för skada innebär en bedömning av komplicerade ekonomiska situationer och att domstolsprövningen således endast ska avse en kontroll av att handläggningsreglerna har följts, att de faktiska omständigheter som har lagts till grund för det omtvistade valet är materiellt riktiga, att bedömningen av dessa omständigheter inte är uppenbart oriktig och att det inte förekommit maktmissbruk. Denna begränsade domstolsprövning innebär emellertid inte att unionsdomstolen inte ska pröva institutionernas tolkning av ekonomiska uppgifter. Tribunalen ska nämligen inte bara pröva huruvida de bevis som åberopats är materiellt riktiga, tillförlitliga och samstämmiga, utan även om dessa bevis utgör samtliga relevanta uppgifter som ska beaktas för att bedöma en komplicerad situation och om de styrker de slutsatser som dragits (se, för ett liknande resonemang, tribunalens dom av den 8 maj 2012 i mål T-158/10, Dow Chemical mot rådet, punkt 59).

54 Tribunalen framhåller att enligt artikel 3.9 i grundförordningen ska fastställandet av en risk för väsentlig skada grundas ”på fakta och inte endast på påståenden, förmodanden eller avlägsna möjligheter”. Vidare måste den förändring i förhållanden som skulle kunna skapa en situation där dumpning skulle vålla skada ”klart kunna förutses och vara nära förestående”. Av detta följer att fastställandet av en skada klart måste framgå av de faktiska omständigheterna i det aktuella fallet. Av det ovanstående följer även att den skada som riskerar att uppkomma måste materialiseras inom en kort tidsperiod.

55 Sökanden har ifrågasatt rådets konstaterande att även om gemenskapsindustrin inte vållats någon skada befann den sig i en sårbar situation i slutet av undersökningsperioden. Sökanden har vidare ifrågasatt rådets slutsats att det förelåg en risk för skada.

Den första anmärkningen i den första delen av den tredje grunden som rör gemenskapsindustrins situation i slutet av undersökningsperioden

56 Till stöd för slutsatsen att gemenskapsindustrin befann sig i en sårbar situation i slutet av undersökningsperioden, anförde institutionerna att antidumpningsåtgärder infördes år 2006 för att kompensera för den skada som orsakats av dumpad import från flera länder. Gemenskapsindustrin kunde emellertid inte fullt ut dra fördel av marknadens expansion, eftersom den import som var föremål för antidumpingsåtgärder år 2006 hade ersatts av import från Kina. Gemenskapsindustrin kunde således inte återhämta sig fullständigt. Om förhållandena på marknaden skulle ändras, skulle gemenskapsindustrin drabbas av de potentiellt skadliga effekterna av dumpad import. Eftersom denna situation redan har ägt rum vid tidigare tillfällen när efterfrågan återgår till normala nivåer, drogs slutsatsen att antidumpningsåtgärder skulle införas år 2006 (skälen 47–49 i den angripna förordningen, tolkade mot bakgrund av skälen 87–89 i förordningen om preliminär tull).

57 Sökanden har särskilt gjort gällande att institutionernas slutsats och de relevanta ekonomiska uppgifterna i förevarande fall är motsägelsefulla. Rådet har bestritt sökandens argument och bland annat hänvisat till marknadsutsikterna eller de ekonomiska uppgifterna för perioden efter undersökningsperioden.

58 Inledningsvis påpekar tribunalen att även om rådets slutsatser beträffande gemenskapsindustrins situation i slutet av undersökningsperioden har angetts i den del som rör skadan, saknar den inte anknytning till bedömningen av risken för skada. Kommissionen har i skäl 126 i förordningen om preliminär tull fastställt att i avsaknad av åtgärder, skulle den dumpade importen från Kina

omedelbart vålla den ”[redan] sårbara” gemenskapsindustrin väsentlig skada, och att detta särskilt skulle ta sig uttryck i en minskning av försäljningen, marknadsandelar, produktion och lönsamhet. I den angripna förordningen bekräftade rådet uttryckligen kommissionens slutsatser på denna punkt (skäl 81 i den angripna förordningen).

59 Tribunalen erinrar om de relevanta omständigheterna i förevarande fall, vilka kommissionen angett i förordningen om provisorisk tull och vilka visar hur förhållandena för gemenskapsindustrin ändrades under den berörda perioden, det vill säga fram till och med slutet av undersökningsperioden:

— Gemenskapsindustrins produktion ökade med 7 procent (skäl 67 i förordningen om preliminär tull).

— Utnyttjandet av produktionskapaciteten ökade med 9procent för att nå 90 procent under undersökningsperioden; höga andelar angavs även för åren 2006 och 2007 (skäl 69 i förordningen om preliminär tull).

— Lagren ökade med 12 procent, men kommissionen angav att ”denna indikator [betraktas] som … mindre relevant i skadeanalysen”, eftersom den övervägande delen av tillverkningen görs på order (skäl 72 i förordningen om preliminär tull).

— Gemenskapsindustrins försäljningsvolym ökade med 14 procent (skäl 73 i förordningen om preliminär tull).

— Gemenskapsindustrins marknadsandel minskade med 5,2 procent (skäl 75 i förordningen om preliminär tull).

— Sysselsättningsnivån låg på en stabil nivå (skäl 77 i förordningen om preliminär tull).

— Produktiviteten ökade med 7 procent (skäl 78 i förordningen om preliminär tull).

— Genomsnittslönen per anställd ökade med 16 procent (skäl 79 i förordningen om preliminär tull).

— Försäljningspriserna för gemenskapsindustrin ökade med 21 procent (skäl 80 i förordningen om preliminär tull).

— Lönsamheten på gemenskapsindustrins försäljning till icke närstående kunder, uttryckt i procent av nettoförsäljningen, ökade med 27 procent, eller 3,3 procent, för att nå 15,4 procent under undersökningsperioden; lönsamheten för år 2005 och i synnerhet åren 2006 och 2007 var också mycket hög (skäl 82 i förordningen om preliminär tull).

— Räntabiliteten, uttryckt som vinsten i procent av investeringarnas bokförda nettovärde, ökade med 10 procent eller 4,6 procent, för att nå 51,7 procent under undersökningsperioden, efter att ha legat på 85,1 respektive 79,2 procent år 2006 respektive år 2007 (skäl 82 i förordningen om preliminär tull).

— Nettot av in- och utbetalningar från den löpande verksamheten ökade med 73 procent för att hamna på 634 miljoner euro under undersökningsperioden. Kommissionen angav för övrigt att ”[d]et fanns inga indikatorer på att gemenskapsindustrin hade svårigheter att anskaffa kapital” (skäl 84 i förordningen om preliminär tull).

— De årliga investeringarna för gemenskapsindustrin ökade med 185 procent för att hamna på 284 miljoner euro under undersökningsperioden (skäl 85 i förordningen om preliminär tull).

60 Dessa uppgifter bekräftades av rådet i skäl 46 i den angripna förordningen.

61 Tribunalen påpekar, i likhet med vad sökanden i huvudsak har anfört, att förutom förändringen av gemenskapsindustrins marknadsandelar, är de ovan angivna ekonomiska faktorerna samtliga av positiv karaktär och ger i sin helhet bilden av en industri som befinner sig i en styrkesituation och inte i en bräcklig eller sårbar situation. Kommissionen angav för övrigt själv i skäl 88 i förordningen om preliminär tull att ”den eventuella skada som gemenskapsindustrin vållades var … begränsad och ledde inte till några betydande ekonomiska problem”. Detta konstaterande bidrar till att visa att gemenskapsindustrin, mot bakgrund av förhållandet på gemenskapsmarknaden under den berörda perioden – nämligen fram till och med slutet av undersökningsperioden –, inte befann sig i en sårbar situation, det vill säga kunde drabbas av skada på grund av import från Kina. När det gäller den omständigheten som rådet erinrat om i sina inlagor, nämligen att gemenskapsindustrin hade tappat marknadsandelar på några procentenheter under den berörda perioden, kan inte detta förhållande i sig utgöra stöd för slutsatsen att nämnda industri befann sig i en sårbar situation i slutet av undersökningsperioden. Denna omständighet måste ses mot bakgrund av det förhållandet att gemenskapsindustrin hade en betydande marknadsandel under undersökningsperioden, uppgående till 63,6 procent, och att dess försäljning volymmässigt ökade med mer än 14 procent under den berörda perioden. Nämnda omständighet ska även ses mot bakgrund av det förhållandet att icke-dumpad import från övriga tredjeländer ökade med 35 procent sett i volym under den berörda perioden (skäl 142 i förordningen om preliminär tull) och att motsvarande marknadsandel för denna import ökade från 7,8 till 8,5 procent. Med hänsyn till samtliga dessa omständigheter, finner tribunalen således att institutionernas slutsats att gemenskapsindustrin befann sig i en sårbar situation i slutet av undersökningsperioden, inte stöds av de relevanta ekonomiska uppgifterna i förevarande fall (se, för ett liknande resonemang med andra ekonomiska uppgifter, förstainstansrättens dom av den 2 maj 1995 i de förenade målen T-163/94 och T-165/94, NTN Corporation och Koyo Seiko mot rådet, REG 1995, s. II-1381, punkterna 95 och 96).

62 De övriga faktorer som angetts i den angripna förordningen eller som anförts av institutionerna i inlagorna till tribunalen kan inte påverka denna slutsats.

63 När det särskilt gäller den omständighet som anförts av institutionerna att gemenskapsindustrin skulle drabbas fullt ut av den dumpade importens potentiellt skadliga verkningar om den tidigare tillväxttrenden skulle bytas i motsatsen (skäl 89 i förordningen om preliminär tull, som fastställdes av rådet i skäl 47 i den angripna förordningen), finner tribunalen att det utifrån denna omständighet skulle kunna vara möjligt att i förekommande fall fastställa att gemenskapsindustrin i framtiden skulle kunna befinna sig i en sårbar situation. Denna omständighet är således verkningslös till grund för bedömningen att gemenskapsindustrin befann sig i en sårbar situation i slutet av undersökningsperioden. Detsamma gäller de omständigheter som anförts av rådet i sina inlagor till tribunalen angående ekonomiska uppgifter för tiden efter undersökningsperioden och de slutsatser som kommissionen drog av dessa uppgifter beträffande en försämring av situationen för gemenskapsindustrin. Tribunalen framhåller vidare att den omständigheten som anförts av institutionerna angående försämrade ekonomiska förhållanden har av unionsdomstolarna redan bedömts utgöra felaktig rättstillämpning, eftersom grundförordningen uttryckligen, i den del som rör bedömningen av skadan, föreskriver att omständigheter såsom minskad efterfrågan inte ska tillskrivas den dumpade importen (domstolens dom av den 10 februari 1998 i mål C-245/95 P, kommissionen mot NTN och Koyo Seiko, REG 1998, s. I-401, punkt 43, och domen i de ovan i punkt 61 nämnda förenade målen NTN Corporation och Koyo Seiko mot rådet, punkterna 97–99; se även skäl 35 i rådets förordning (EEG) nr 2849/92 av den 28 september 1992 om ändring av den slutgiltiga antidumpningstull på import av kullager med en yttre diameter på över 30 mm med ursprung i Japan som införts genom förordning (EEG) nr 1739/85 (EGT L 286, s. 2), som dessa båda domar avser).

64 När det gäller det förhållandet som anförts av kommissionen i skäl 87 i förordningen om preliminär tull, och som fastställts av rådet i skäl 46 i den angripna förordningen, nämligen att en ökning av importen från Kina utan tvekan begränsade gemenskapsindustrins benägenhet ”att investera och bygga ut produktionskapaciteten för att ta tillvara expansionen på marknaden”, finner tribunalen att detta saknar stöd i de relevanta uppgifterna i det aktuella fallet. För det första framgår det klart av ovan

angivna sifferuppgifter att gemenskapsindustrins benägenhet att investera inte begränsats, eftersom gemenskapsindustrins årliga investeringar ökade med 185 procent under den berörda perioden. Vidare framgår det bland annat av skälen 91 och 92 i förordningen om preliminär tull att risken för skada i förevarande fall grundar sig på den förutsebara och nära förestående risken för att gemenskapsförbrukningen inom kort kommer att känna av en avsevärd minskning. Kommissionens uppskattning grundar sig på offentliga uppgifter och uppgifter som lämnats av gemenskapsindustrin. Institutionerna har även vid flera tillfällen erinrat om att tillväxten på gemenskapsmarknaden var ”exceptionell” (se, bland annat, skäl 87 i förordningen om preliminär tull och skälen 47 och 48 i den angripna förordningen). Det föreligger således en uppenbar motsättning mellan, å ena sidan, påståendet att importen från Kina skulle begränsa gemenskapsindustrins benägenhet att bygga ut produktionskapaciteten och, å andra sidan, påpekandet om en ”exceptionell” tillväxt på gemenskapsmarknaden och en nära förestående risk för en avsevärd minskning av efterfrågan. Under de förhållanden som gäller i förevarande fall, såsom de har fastställts av institutionerna, var det nämligen tvärtom logiskt för gemenskapsindustrin att inte bygga ut produktionskapaciteten. Slutligen erinrar tribunalen om att kommissionen i skäl 88 i förordningen om provisorisk tull angav att ”den skada som gemenskapsindustrin vållades var … begränsad och ledde inte till några betydande ekonomiska problem”. Detta konstaterande bidrar till att väsentligt minska inverkan av den dumpade importen från Kina på gemenskapsindustrins situation under den berörda perioden.

65 När det slutligen gäller institutionernas påstående att gemenskapsindustrin inte fullständigt hade återhämtat sig från den dumpning som förekommit före år 2006, stöds detta inte av någon konkret omständighet. I synnerhet har det inte anförts någon omständighet med stöd av vilken det kan fastställas vad institutionerna avsåg med gemenskapsindustrins ”fullständiga återhämtning” mot bakgrund av bland annat de ovan angivna ekonomiska uppgifterna. Institutionerna hade således inte, i likhet med vad sökanden anfört i sina inlagor, styrkt att gemenskapsindustrin inte hade återhämtat sig från tidigare dumpning.

66 Mot bakgrund av samtliga dessa omständigheter, och särskilt det förhållandet att institutionernas slutsats inte stöds av de relevanta uppgifterna i det aktuella fallet, finner tribunalen att rådet gjorde en uppenbart oriktig bedömning när den fastställde kommissionen slutsats att gemenskapsindustrin befann sig i en sårbar situation i slutet av undersökningsperioden.

Den andra anmärkningen i den första delen av den tredje grunden angående en risk för skada

67 Den angripna förordningen är uppdelad i två delar och följer därvid strukturen i förordningen om preliminär tull. Den första delen rör ”[s]annolik utveckling för förbrukningen i gemenskapen, importen från det berörda landet och gemenskapsindustrins situation efter undersökningsperioden” (skälen 90–112 i förordningen om preliminär tull och skälen 50–65 i den angripna förordningen). Den andra delen rör specifikt ”[r]isk för skada” (skälen 113–125 i förordningen om preliminär tull och skälen 66–81 i den angripna förordningen).

68 Tribunalen framhåller att rådet i den angripna förordningen fastställde kommissionens slutsats att det fanns en risk för skada ”i slutet av undersökningsperioden” (skäl 81 i den angripna förordningen), trots att rådet beaktade uppgifter som var tillgängliga under tiden efter undersökningsperioden.

69 När det gäller den första delen av den angripna förordningen, framhåller tribunalen att de uppgifter som var tillgängliga efter undersökningsperioden bekräftar institutionernas prognos om en minskad efterfrågan på gemenskapsmarknaden. Särskilt de omständigheter som angetts i skäl 51 i den angripna förordningen visar att gemenskapens förbrukning minskade med 27,7 procent från slutet av undersökningsperioden, det vill säga den 30 juni 2008, till och med mars 2009. Tribunalen påpekar dock att sådana skadevållande faktorer som en minskning av efterfrågan inte ska tillskrivas den dumpade importen (se ovan punkt 63 och där angiven rättspraxis).

70 När det gäller den andra delen av den angripna förordningen, som utgör det specifika föremålet för den aktuella tvisten, grundar sig rådets slutsats på en bedömning av fyra faktorer. Dessa faktorer är desamma som de kriterier som uppställs i grundförordningen. De avser den dumpade importens ökningstakt (skälen 66–68 i den angripna förordningen), exportörernas tillgång till ledig kapacitet (skälen 69–71 i den angripna förordningen), priserna på import från Kina (skälen 72 och 73 i den angripna förordningen) och lagerhållningens omfattning (skäl 74 i den angripna förordningen). När det gäller den sistnämnda faktorn ansåg rådet i huvudsak att den inte var avgörande för bedömningen av risken för skada.

71 Sökandens argument avser främst ökningen av den kinesiska importen, sett till volym och pris, samt övriga exportmarknader med hänsyn till de kinesiska exportörernas tillgängliga kapacitet. Sökanden har i huvudsak hävdat att kommissionens prognoser, som fastställts av rådet, och de uppgifter som avser tiden efter undersökningsperioden är motsägelsefulla samt att bedömningen av övriga exportmarknader är bristfällig.

72 När det gäller den dumpade importens ökningstakt, bedömde kommissionen att en sjunkande allmän trend på gemenskapsmarknaden inte ”skulle ha någon större inverkan på den dumpade importens utveckling” (skäl 115 i förordningen om preliminär tull). Kommissionen anförde vidare att resultaten på den här punkten inte enbart bör bygga på en iakttagelse av hur den dumpade importen utvecklas i absoluta termer, utan de bör även ta lämplig hänsyn till det marknadssammanhang i vilket denna utveckling äger rum och till huruvida denna utveckling resulterar i en ökning eller minskning av den marknadsandel som denna dumpade import har. Kommissionen angav i detta sammanhang att marknadsandelen för den dumpade importen hade ”ökat … betydligt” under den berörda perioden, men också att ”det inte hade funnits några tecken på att denna trend skulle upphöra eller vändas” under en period när efterfrågan redan börjat minska. Kommissionen drog härav följande slutsats (skäl 116 i förordningen om preliminär tull): ”[D]en dumpade importen från Kina kommer sannolikt att fortsätta öka sin marknadsandel [och] trycket av denna dumpade import på gemenskapsmarknaden kommer att öka betydligt”.

73 Tribunalen påpekar att enligt uppgifterna i den angripna förordningen sjönk importvolymen från Kina i absoluta tal betydligt under perioden efter undersökningsperioden, såsom sökanden har anfört i sina inlagor. Det framgår nämligen av tabellen i skäl 52 i den angripna förordningen att nämnda import sjönk med 24,6 procent. Den relativa ökningen av marknadsandelen för denna import var för övrigt liten, nämligen 0,7 procentenheter under denna period.

74 Kommissionens ovan angivna påstående att den allmänna situationen på gemenskapsmarknaden inte skulle ha någon ”större” inverkan på ”utveckling[en]” av importen från Kina och att trycket av denna import på gemenskapsmarknaden kommer att öka ”betydligt” motsägs av uppgifterna från tiden efter undersökningsperioden, vilka beaktades av rådet i den angripna förordningen.

75 Rådet ser inte i den angripna förordningen någon motsättning mellan kommissionens påstående och de aktuella ekonomiska uppgifterna. Rådet tolkade skäl 116 i förordningen om preliminär tull på detta sätt och fann att ”det viktiga inte är importens absoluta volym, utan dess relativa omfattning i förhållande till förbrukningen, det vill säga importens marknadsandel”. Rådet angav härvid att importen från Kina ”ökade något” i relativa termer (skäl 68 i den angripna förordningen).

76 Även om kommission faktiskt angav ökningstakten för importen från Kina i såväl absoluta som relativa termer, resonerade kommissionen med utgångspunkt från en ”betydande” ökning av denna import. Det var mot denna bakgrund som kommissionen ansåg att trycket av denna dumpade import på gemenskapsmarknaden kommer att öka ”betydligt”.

77 Denna tolkning av skäl 116 i förordningen om preliminär tull bekräftas av andra skäl i denna förordning. Kommissionen angav i skäl 95 i förordningen om preliminär tull att även om den ”sammanlagda importvolymen” minskar till följd av den minskade marknadsefterfrågan – ”en

minskning som dock inte förväntas bli betydande” – kommer importen från Kina proportionellt sett att öka sin marknadsandel. Kommissionen gjorde samma bedömning i skäl 133 i förordningen om preliminärt tull och angav att den begynnande minskningen av förbrukningen ”inte hade någon inverkan på importen”, som i stället ökade sin marknadsandel. Kommissionen anförde vidare att det ”finns ingen anledning att tro att denna trend kommer att vända i ett liknande, eller värre, kortsiktigt scenario”.

78 Det finns således en märkbar skillnad mellan kommissionens prognoser i förordningen om preliminär tull och de ekonomiska uppgifterna från tiden efter undersökningsperioden, vilka beaktades av rådet i den angripna förordningen. Tribunalen framhåller i detta skede att ett av kriterierna för att konstatera att det finns en risk för skada är en betydande ökningstakt för dumpad import på gemenskapsmarknaden vilket tyder på att en ”starkt” ökad import är sannolik (artikel 3.9 i grundförordningen). I den angripna förordningen angav rådet emellertid att importen från Kina ”ökade något” under tiden efter undersökningsperioden (skäl 68 i den angripna förordningen). Denna ringa ökning i relativa termer och den kraftiga minskningen i absoluta termer vad avser import från Kina stöder inte konstaterandet i det aktuella fallet att en starkt ökad import var sannolik. Vidare måste ökningen på 0,7 procentenheter för marknadsandelen avseende import från Kina bedömas mot bakgrund av minskningen på 0,1 procentenhet för marknadsandelen avseende produkter för gemenskapsindustrin under tiden efter undersökningsperioden (skäl 53 i den angripna förordningen).

79 När det gäller fri tillgänglig kapacitet hos exportörerna hänför sig institutionernas bedömning dels till fri produktionskapacitet i egentlig mening, dels till risken för att kinesisk export flyttas över till gemenskapsmarknaden.

80 Enligt artikel 3.9 i grundförordningen ska institutionerna bland annat undersöka om det finns tillräcklig och fritt tillgänglig kapacitet hos exportören eller en omedelbart förestående betydande ökning av denna kapacitet som innebär sannolikhet för en starkt ökad dumpad export till gemenskapen, med hänsyn tagen till förekomsten av andra exportmarknader som skulle kunna ta emot ytterligare export.

81 När institutionerna bedömer om det finns en risk för att export flyttas över till unionen, mot bakgrund av en ökning av produktionskapaciteten och exportkapaciteten i exportlandet, ska de beakta inte bara förekomsten av andra exportmarknader utan även en eventuell ökning av förbrukningen i exportlandet (se, för ett liknande resonemang och analogt, domen i det ovan i punkt 61 nämnda målet NTN Corporation och Koyo Seiko, punkt 109).

82 Kommissionen framhöll – efter att ha dragit slutsatsen att det förelåg betydande fritt tillgänglig produktionskapacitet i Kina och att de kinesiska exportörerna var mer benägna att exportera – att andelen kinesisk export till gemenskapen (i förhållande till den totala kinesiska exporten) hade ökat markant under den berörda perioden, ”från 1 % 2005 till 9 % under undersökningsperioden”. Kommissionen angav vidare att ”[ö]vriga viktiga marknader [var] Förenta staterna med 36 % (mot 31 % 2007), Algeriet (6 %, mot 2 % 2006) och Sydkorea (6 %, mot 3 % 2005)” och att på grundval av detta kunde det förväntas att ”en stor del av den nyligen skapade överskottskapaciteten kommer att riktas mot gemenskapsmarknaden” och ”att en del av dessa marknader, och i synnerhet den amerikanska, inom kort krymper betydligt” (skäl 119 i förordningen om provisorisk tull). I den angripna förordningen bekräftade rådet kommissionens bedömning utan att tillföra några ytterligare omständigheter.

83 Tribunalen konstaterar, i likhet med vad sökanden har anfört i sina inlagor, att institutionerna i sin bedömning inte beaktade ”förekomsten av andra exportmarknader som skulle kunna ta emot ytterligare export”, såsom krävs enligt artikel 3.9 i grundförordningen. Det framgår nämligen av skäl 119 i förordningen om provisorisk tull att kommissionen nämnde Förenta staterna, Algeriet och Sydkorea enbart för att ange vilken andel av den sammanlagda kinesiska exporten som dessa länder hade. Kommissionen angav inte någon exakt uppgift angående utvecklingen på dessa marknader och

deras eventuella kapacitet att kunna ta emot ytterligare export. Det var inte desto mindre ”på grundval av detta” som kommissionen bedömde ”att en stor del av den nyligen skapade överskottskapaciteten kommer att riktas mot gemenskapsmarknaden”. Om både produktionskapaciteten i Kina och exportvolymen ökade, såsom institutionerna anförde (i skäl 118 i förordningen om provisorisk tull), och ovannämnda tre länders andel av den sammanlagda kinesiska exporten samtidigt ökade, såsom framgår av skäl 119 i förordningen om provisorisk tull, innebär det emellertid att även exportvolymen till dessa tre länder ökade. Den enda uppgiften om marknadernas utveckling i övriga länder är påståendet om att man även kan förvänta sig ”att en del av dessa marknader, och i synnerhet den amerikanska, inom kort krymper betydligt”. Förutom att detta påstående är oprecist, särskilt när det gäller berörda länder och volymer, och att det framförs efter kommissionens slutsats att en stor del av den nyligen skapade överskottskapaciteten kommer att riktas mot gemenskapsmarknaden, måste detta påstående ses mot bakgrund av det förhållandet att institutionerna, när det gäller unionsmarknaden, även förväntade sig en tydlig minskning av efterfrågan. Denna sistnämnda omständighet har emellertid utelämnats i institutionernas bedömning avseende huruvida kinesisk export eventuellt styrts över mot unionsmarknaden.

84 Tribunalen framhåller att institutionerna inte vid något tillfälle har nämnt den inhemska kinesiska marknaden och den eventuella inverkan som denna marknad kan ha på möjligheten att uppta ytterligare produktionskapacitet. Institutionerna har endast nämnt andelen av exporten i förhållande till den sammanlagda försäljning som de exporterande producenterna i stickprovet stod för. Denna omständighet, som även åberopats av rådet i sina inlagor till tribunalen, är emellertid verkningslös när det gäller att fastställa om den inhemska kinesiska marknaden kan uppta betydande fritt tillgänglig produktionskapacitet.

85 Slutligen har kommissionen i skäl 119 i förordningen om provisorisk tull konstaterat att andelen kinesisk export till unionen hade ökat markant under den berörda perioden. Detta konstaterande ska emellertid ses mot bakgrund av det förhållandet, vilket framhållits av institutionerna vid ett flertal tillfällen, att denna export hade ”ersatt” importen från bland annat Ryssland och Ukraina, vilken påförts antidumpningstull från och med år 2006. Kommissionen påpekade för övrigt i skäl 130 i förordningen om provisorisk tull att den snabba ökningen av de kinesiska produkternas marknadsandel ”klart sammanföll i tiden” med att marknadsandelarna för import från Ryssland och Ukraina, ”som var den import som närmast konkurrerade med den kinesiska i fråga om pris”, urholkades väsentligt. Inte i någon del av bedömningen rörande en sannolik omflyttning av exporten har institutionerna nämnt denna omständighet, som ju är relevant eftersom bortfallet av den import som ”närmast konkurrerade med den kinesiska i fråga om pris” åtminstone till viss del kan förklara ökningen av andelen kinesisk export till unionen under den berörda perioden.

86 När det gäller priset på import från Kina, hävdade kommissionen i förordningen om provisorisk tull att det inte fanns ”någon anledning” att tro att det kan finnas en tendens att låga priser stiger i en ekonomisk miljö som kännetecknas av en kraftig efterfrågeminskning. Tvärtom ansåg kommissionen att man vid minskande förbrukning kan förvänta sig att säljarna ”håller priserna låga” i syfte att öka sina marknadsandelar eller åtminstone bibehålla och konsolidera de befintliga (skäl 121 i förordningen om provisorisk tull). Kommissionen drog härav slutsatsen att den negativa effekten av de mycket låga priserna var tvåfaldig. Å ena sidan kommer den betydande prisskillnaden troligen att orsaka en förskjutning mot den dumpade importen, eftersom det är mer sannolikt att användarna köper större mängder av varor som säljs till låga priser. Å andra sidan kommer köparna troligen att använda förekomsten av dessa låga priser på marknaden för att försöka förhandla ned de priser som tillverkarna i gemenskapen och i andra länder erbjuder, och därigenom skapa ett nedåttryck på både volymer och priser (skäl 123 i förordningen om provisorisk tull).

87 Av tabellen i skäl 52 i den angripna förordningen framgår att uppgifterna för tiden efter undersökningsperioden, i motsats till vad kommissionen påstod, visar att priset på import från Kina ökade markant i en situation då efterfrågan på gemenskapsmarknaden minskade, i likhet med vad sökanden har framhållit i sina inlagor. De tillgängliga uppgifterna visar således en ökning av priserna

på import från Kina med mer än 35 procent under tiden efter undersökningsperioden (skäl 52 i den angripna förordningen). Samtidigt ökade gemenskapsindustrins priser med 18,7 procent (skäl 53 i den angripna förordningen). Tribunalen framhåller att – i motsats till vad kommissionen tycks vilja göra gällande i förordningen om provisorisk tull – den minskade efterfrågan inte nödvändigtvis inverkar på prisnivån. En ekonomisk aktör som ställs inför en minskad efterfrågan kan nämligen välja mellan att minska sin försäljningsvolym eller att sänka sina priser.

88 Rådet har i skäl 73 i den angripna förordningen inte angett någon omständighet som förklarar varför de omständigheter som anförts av kommissionen och de uppgifter som avser tiden efter undersökningsperioden är motsägelsefulla. Rådet har endast påpekat att prisökningarna redan konstaterats i förordningen om provisorisk tull. Kommissionen nämnde visserligen i skälen 98 och 122 i förordningen om provisorisk tull denna prisökning efter undersökningsperioden, varvid den ansåg att ökningen återspeglade en prisökning på vissa råvaror och energi, men kommissionen preciserade att den sistnämnda prisökningen ägde rum under perioden april till oktober 2008. I den angripna förordningen lämnade rådet inte någon närmare uppgift eller ytterligare förklaring när det bland annat gäller prisutvecklingen på råvaror och energi vad avser tiden efter undersökningsperioden. Denna uteblivna precisering ska dessutom ses mot bakgrund av de argument som framförts av vissa parter och som nämns av rådet i skäl 93 i den angripna förordningen. Enligt dessa argument hade vissa producenter ingått avtal om fasta priser med leverantörer av järnmalm och andra viktiga insatsvaror och därför inte kunnat dra nytta av de ”mycket kraftiga prissänkningarna på dessa råvaror under tiden omedelbart efter undersökningsperioden”. Rådet ifrågasatte inte detta påstående i den angripna förordningen.

89 Rådet nämnde även i skäl 73 i den angripna förordningen att prisrörelserna för gemenskapsindustrin var ”parallella”. Dessa ”parallella” prisrörelser framgår dock inte av de ekonomiska uppgifterna för tiden efter undersökningsperioden, eftersom priserna för gemenskapsindustrin ökade med 18,7 procent medan priserna för den kinesiska importen samtidigt ökade med mer än 35 procent (skälen 52 och 53 i den angripna förordningen). Skillnaden mellan gemenskapsindustrins försäljningspriser och den kinesiska importen minskade dessutom märkbart och gick från 476 euro/t under undersökningsperioden till 448 euro/t under tiden efter undersökningsperioden. Uttryckt i procent av försäljningspriserna för gemenskapsindustrin, minskade prisskillnaden från 40 procent under undersökningsperioden till 30 procent under tiden efter undersökningsperioden.

90 Även om det antas att prisökningen på den berörda produkten under tiden efter undersökningsperioden kan förklaras av en ökning av priserna på råvaror och energi, kan denna omständighet i vart fall inte utgöra stöd för kommissionens slutsats i skäl 123 i förordningen om provisorisk tull när det gäller den negativa effekten av de ”mycket låga” priserna på kinesisk import på gemenskapsindustrins priser och volymer. Tribunalen erinrar i detta hänseende om att ett av kriterierna för att konstatera att det finns en risk för skada är ny import som sker till priser som ”väsentligt skulle kunna sänka” priserna eller ”[i väsentlig mån] förhindra prisökningar” (artikel 3.9 i grundförordningen). Med hänsyn till uppgifterna avseende tiden efter undersökningsperioden, framgår det inte av omständigheterna i förevarande fall att det kriterium som uppställs i grundförordningen kan anses vara uppfyllt. När det gäller den negativa effekten av de ”mycket låga” priserna på gemenskapsindustrins volymer (se skäl 123 i förordningen om provisorisk tull), erinrar tribunalen dessutom om att gemenskapsindustrins marknadsandel under tiden efter undersökningsperioden enbart hade minskat med 0,1 procentenhet.

91 Tribunalen konstaterar sammanfattningsvis att av de fyra faktorer i artikel 3.9 i grundförordningen som ska beaktas vid prövningen av om det finns en risk för skada, anses en faktor av institutionerna inte vara avgörande (lagerhållning), två faktorer är inkonsekventa, nämligen kommissionens prognoser, som fastställts av rådet i den angripna förordningen, och de relevanta uppgifterna för tiden efter undersökningsperioden (importvolym och importpriser) och en faktor (exportörens kapacitet och risk för att export styrs över från andra exportmarknader) är bristfällig när det gäller de relevanta omständigheter som ska beaktas. Dessa inkonsekvenser och brister ska ses mot bakgrund av de krav

som uppställs i grundförordningen, nämligen att fastställandet av risken för skada ska grundas på ”fakta och inte endast på påståenden, förmodanden eller avlägsna möjligheter” och att den förändring av förhållanden som skulle kunna skapa en situation där dumping skulle vålla skada ”klart [måste] kunna förutses och vara nära förestående”.

92 Med hänsyn till samtliga dessa omständigheter, och mot bakgrund av att det i samband med den första anmärkningen konstaterats att rådet hade gjort en uppenbart oriktig bedömning när den fastställde att gemenskapsindustrin befann sig i en sårbar situation i slutet av undersökningsperioden, finner tribunalen att rådet åsidosatte artikel 3.9 i grundförordningen när den i förevarande fall fastställde att det fanns en risk för skada. Rådet åsidosatte således även artikel 9.4 i grundförordningen genom att införa en slutgiltig antidumpningstull på export av produkter tillverkade av sökanden och genom att förordna om uttag av den provisoriska tull som införts på denna export.

93 Talans ska följaktligen bifallas på den första delen av sökandens tredje grund. Med hänsyn till att den angripna förordningen grundar sig på ett fastställande av en risk för skada och att rådet därvid gjort en felaktig rättstillämpning, finner tribunalen att nämnda förordning ska ogiltigförklaras i den del det införs en antidumpningstull på export av produkter tillverkade av sökanden och förordnas om uttag av den provisoriska tull som införts på denna export. Det är således inte nödvändigt att pröva vare sig den andra delen av den tredje grunden eller övriga grunder som anförts till stöd för talan.

Rättegångskostnader

94 Enligt artikel 87.2 i rättegångsreglerna ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Sökanden har yrkat att rådet ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom rådet har tappat målet, ska sökandens yrkande bifallas.

95 Enligt artikel 87.4 första stycket i rättegångsreglerna ska institutioner som har intervenerat i ett mål bära sina rättegångskostnader. Kommissionen, som har intervenerat till stöd för rådet, ska därför bära sina rättegångskostnader.

96 Slutligen ska de intervenerande företagen bära sina rättegångskostnader i enlighet med sökandens yrkande.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (andra avdelningen)

följande:

1) Rådets förordning (EG) nr 926/2009 av den 24 september 2009 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av vissa sömlösa rör av järn eller stål med ursprung i Folkrepubliken Kina ogiltigförklaras i den del det införs en antidumpningstull på export av produkter tillverkade av Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd och förordnas om uttag av den provisoriska tull som införts på denna export.

2) Europeiska unionens råd ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de rättegångskostnader som åsamkats Hubei Xinyegang Steel Co.

3) Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader.

4) **ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s., ArcelorMittal Tubular Products Roman SA, Benteler Stahl/Rohr GmbH, Ovako Tube & Ring AB, Rohrwerk Maxhütte GmbH, Dalmine SpA, Silcotub SA, TMK-Artrom SA, Tubos Reunidos SA, Vallourec Mannesmann Oil & Gas France, V & M France, V & M Deutschland GmbH, Voestalpine Tubulars GmbH och Železiarne Podbrezová a.s. ska bära sina rättegångskostnader.**

Forwood Dehousse Schwarcz

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 29 januari 2014.

Underskrifter